

ת"פ 51497/07/14 - מדינת ישראל נגד י ת, פ, ר א

בית משפט השלום באשדוד

22 פברואר 2015

ת"פ 51497-07-14 מדינת ישראל נ' ת(עציר) ואח'

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. י ת (עציר)
2. ר פ
3. ר א

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ישי נגר

הנאשם 1 הובא ממעצר וב"כ עו"ד אורלי אמוץ ממשרד עו"ד בן יהודה

הנאשמת 2 בעצמה וב"כ עו"ד רינת רוזנטל

הנאשם 3 בעצמו וב"כ עו"ד זייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

נאשם 3

ביום 5.1.15 הורשע הנאשם 3 על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ובעבירות כדלקמן: **הסגת גבול**- עבירה בניגוד לסעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); **תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר**- עבירה בניגוד לסעיף 382(א) לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כשנה עובר ליום 20.7.14, לאחר שהודיעה הגב' א ל (להלן- המתלוננת) לנאשם 1 שהיא בהריון ממנו, איים הנאשם 1 בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, באמרו למתלוננת שירצח אותה ולא ייתן לה ללדת, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

עמוד 1

ביום 20.7.14, בשעה 21:30 לערך, הגיע הנאשם 1, יחד עם הנאשמים האחרים, שהנם אחותו וגיסו, ועם אחיו הקטין (א.ת) ואחת בשם ש כ (להלן- שירן), לביתה של המתלוננת שברח' הרב *** באשקלון (להלן- הבית), בו שהו באותה עת המתלוננת ושלושת ילדיה מזוגיות קודמת- בני 6 עד 14.

בתה הגדולה של המתלוננת ניגשה לדלת ושאלה מי זה ומשנענתה שזו שכנה, פתחה את הדלת ואז נכנסו הנאשמים לדירה.

עם כניסתם, תקפו הנאשמת 2 וש את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכו אותה באגרופים וסטרו לה. במעמד זה, תקף הקטין את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכה אותה בישבנה ובגבה באמצעות אלת עץ, וכתוצאה מכך נגרמה לה חבלה של ממש בדמות כתם אדום בחלקו העליון של ישבנה.

בתה הגדולה של המתלוננת ניסתה להפריד, אך הנאשם 3 תקף את הקטינה שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכה אותה באמצעות אגרופ בפניה. במעמד זה, סטרה המתלוננת לנאשם 3 ומיד ובסמוך הכה הקטין את המתלוננת באמצעות אלה בראשה ובעורפה ונגרמה לה חבלה של ממש בדמות נפיחות בעורף.

בהמשך, תקף נאשם 3 את בתה הגדולה של המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שבעט בירכה והיא נחבלה בכתפה.

בהמשך, שאלה שירן את הנאשם 1 אם לקח את מכשירי הפלאפון של המתלוננת ובתה הגדולה, על כך השיב הנאשם בחיוב. הנאשם 1 גנב בצוותא חדא עם שירן שני מכשירי פלאפון מסוג סמסונג גלאקסי במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, כאשר הם מתכוונים לשלול אותם שלילת קבע מהמתלוננת ובתה הגדולה.

מיד ובסמוך, סטרה המתלוננת לנאשם 1 ואמרה לו שיתבייש על כך שהכה אותה בפני ילדיה. מיד ובסמוך, תקף הנאשם 1 את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שדחף אותה והכה אותה במכת אגרופ בבטנה, הצמיד אותה לקיר והכה אותה בראשה. במעמד זה, הכה הקטין את המתלוננת עם אלה, הרים מאוורר שהיה בדירה והכה את המתלוננת באמצעותו בראשה.

כל אותה עת, ניסתה בתה האמצעית של המתלוננת לבצע חיוג ממכשיר הפלאפון שלה, אך הנאשם 1 דרש ממנה את הפלאפון ומשזו סירבה, אחז בידה וגנב ממנה את מכשיר הפלאפון. בהמשך, צעקה בתה האמצעית של המתלוננת שלא ירביצו לאמה, אך הנאשמת 2 אמרה לה לסתום את הפה.

בנסיבות אלה, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים וכחולים על ידה הימנית וסימן כחול על ידה השמאלית, שריטות על ידה השמאלית, שריטה בעורף, כאבי ראש, ירידה בשמיעה באוזן ימין, כאבי גב וצליעה.

ביום 21.7.14, בשעה 17:00 לערך, במהלך שיחה טלפונית עם האחות, איים עליה הנאשם 1 בפגיעה שלא כדין בגופה, בכך שאמר לה שיעשה להם פיגוע היום.

הנאשם 3 יליד 1985 ואין לחובתו הרשעות קודמות.

הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון והצדדים הגיעו להסכמות לגבי מרבית העונשים שיוטלו, ולגבי הנאשם 3, הוסכם כי

יוטלו עליו 4 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 2,500 ₪.

טענות ב"כ הצדדים

המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות כאמור בכתב האישום המתוקן, ובנסיבות האמורות מבקש לכבד ההסדר. הסנגורית אף היא ביקשה לכבד את ההסדר, עוד מסרה כי הנאשם ללא עבר פלילי, חסך בזמן שיפוטי של בימ"ש ומבקשת כאמור לכבד ההסדר.

מתחם הענישה

בסימן 1א לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, וכך, למעשה, ניתנה הבכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שניים, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן במסגרתן של עבירות האלימות במשפחה, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו. העבירות נועדו להגן על הצד החלש במשפחה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלות של הקרבן בו.

בע"פ 2037/92 **בן דוד נ' מדינת ישראל** התייחס בית המשפט העליון לצורך בהחמרת הענישה במקרי אלימות בתוך המשפחה:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך וייתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח".

ראה גם הדברים שנאמרו בע"פ 9469/03 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"מעשי אלימות במשפחה כמעשיו של המשיב אינם נחלתם של עבריינים, בין עבריינים מועדים ובין עבריינים קלים. ידענו מניסיונו כי גם אנשים שבחיי היום-יום התנהגותם התנהגות נורמטיבית היא לכל דבר ועניין, עלולים לנהוג באלימות קשה בביתם פנימה. מסקנה נדרשת מכאן היא, כי העובדה שנאשם הוא אדם נורמטיבי, לכאורה, בחיי היום-יום, אין בה בהכרח כדי ללמד על התנהגותו בביתו. עוד נאמר, כי העובדה שהתנהגותו של אדם היא התנהגות

נורמטיבית על דרך הכלל, לא יהא בה כדי להקל עימו שעה שמתנהג הוא באלימות כלפי בני משפחה שהם חסרי-אונים לידו."

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, **לקולא**, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי והעובדה כי עברו של הנאשם נקי.

לחומרא, יש להביא בחשבון את חומרת המעשה בו הורשע נאשם 3, יחד עם זאת שקלתי את טיעוני הצדדים כאמור ובנסיבות האמורות אני סבור כי ההסדר סביר בנסיבות העניין ולכן אכבדו.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים.
חודשי המאסר ירצו בעבודות שירות בבית הקשיש הקפות ברחוב המכבים 8 קריית אתא, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות.
תחילת ריצוי המאסר מיום 22.6.15 ועליו להתייב בשעה 08:00 בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת מחוז צפון, ביחידת עבודות שירות ברחוב הציונות 14 טבריה (אוטובוס להגעה בתוך תחנת משטרת טבריה באמצעות קווים פנימיים)
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע בגזר דין זה.
3. פיצוי למתלוננת אתי לוי, בסך 2,500 ₪ אשר יקוזז מהפקדון- באם הופקד- בסך 7,500 ₪ שהפקיד במסגרת מ"ת 51560-07-14.

יתרת הפקדון תושב לנאשם- באם אין מניעה חוקית.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי ב"ש תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' אדר תשע"ה, 22/02/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

צו

מורה על החזרת 2 פלאפונים מסוג איפון לנאשם 3.

ניתנה והודעה היום ג' אדר תשע"ה, 22/02/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

נאשם 1

ביום 5.1.15 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ובעבירות כדלקמן: **תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר**- עבירה בניגוד לסעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק); **הסנת גבול**- עבירה בניגוד לסעיף 447(א) לחוק; **איומים**- עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק; **גניבה**- עבירה בניגוד לסעיף 384 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כשנה עובר ליום 20.7.14, לאחר שהודיעה הגב' א ל (להלן- המתלוננת) לנאשם 1 שהיא בהריון ממנו, איים הנאשם 1 בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, באמרו למתלוננת שירצח אותה ולא ייתן לה ללדת, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

ביום 20.7.14, בשעה 21:30 לערך, הגיע הנאשם 1, יחד עם הנאשמים האחרים, שהנם אחותו וגיסו, ועם אחיו הקטין (א.ת) ואחת בשם ש כ (להלן- שירן), לביתה של המתלוננת שברח' *** באשקלון (להלן- הבית), בו שהו באותה עת המתלוננת ושלושת ילדיה מזוגיות קודמת- בני 6 עד 14.

עמוד 5

בתה הגדולה של המתלוננת ניגשה לדלת ושאלה מי זה ומשנענתה שזו שכנה, פתחה את הדלת ואז נכנסו הנאשמים לדירה.

עם כניסתם, תקפו הנאשמת 2 וש את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכו אותה באגרופים וסטרו לה. במעמד זה, תקף הקטין את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכה אותה בישבנה ובגבה באמצעות אלת עץ, וכתוצאה מכך נגרמה לה חבלה של ממש בדמות כתם אדום בחלקו העליון של ישבנה.

בתה הגדולה של המתלוננת ניסתה להפריד, אך הנאשם 3 תקף את הקטינה שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכה אותה באמצעות אגרוף בפניה. במעמד זה, סטרה המתלוננת לנאשם 3 ומיד ובסמוך הכה הקטין את המתלוננת באמצעות אלה בראשה ובעורפה ונגרמה לה חבלה של ממש בדמות נפיחות בעורף.

בהמשך, תקף נאשם 3 את בתה הגדולה של המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שבעט ברכה והיא נחבלה בכתפה.

בהמשך, שאלה שירן את הנאשם 1 אם לקח את מכשירי הפלאפון של המתלוננת ובתה הגדולה, על כך השיב הנאשם בחיוב. הנאשם 1 גנב בצוותא חדא עם שירן שני מכשירי פלאפון מסוג סמסונג גלאקסי במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, כאשר הם מתכוונים לשלול אותם שלילת קבע מהמתלוננת ובתה הגדולה.

מיד ובסמוך, סטרה המתלוננת לנאשם 1 ואמרה לו שיתבייש על כך שהכה אותה בפני ילדיה. מיד ובסמוך, תקף הנאשם 1 את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שדחף אותה והכה אותה במכת אגרוף בבטנה, הצמיד אותה לקיר והכה אותה בראשה. במעמד זה, הכה הקטין את המתלוננת עם אלה, הרים מאוורר שהיה בדירה והכה את המתלוננת באמצעותו בראשה.

כל אותה עת, ניסתה בתה האמצעית של המתלוננת לבצע חיוג ממכשיר הפלאפון שלה, אך הנאשם 1 דרש ממנה את הפלאפון ומשזו סירבה, אחז בידה וגנב ממנה את מכשיר הפלאפון. בהמשך, צעקה בתה האמצעית של המתלוננת שלא ירביצו לאמה, אך הנאשמת 2 אמרה לה לסתום את הפה.

בנסיבות אלה, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים וכחולים על ידה הימנית וסימן כחול על ידה השמאלית, שריטות על ידה השמאלית, שריטה בעורף, כאבי ראש, ירידה בשמיעה באוזן ימין, כאבי גב וצליעה.

ביום 21.7.14, בשעה 17:00 לערך, במהלך שיחה טלפונית עם האחות, איים עליה הנאשם 1 בפגיעה שלא כדין בגופה, בכך שאמר לה שיעשה להם פיגוע היום.

הנאשם 1 יליד 1988 ויש לחובתו הרשעות קודמות ובכלל זה- בעבירות רכוש, אלימות והחזקת נשק.

הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון והצדדים הגיעו להסכמות לגבי מרבית העונשים שיוטלו.

לגבי הנאשם 1, הוסכם כי יוטלו עליו 17 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, כאשר העונש כולל הפעלת מאסר מותנה של שנה. לגבי יתר רכיבי העונש, הוסכם בין ב"כ הצדדים כי הם יטענו באופן חופשי.

טענות ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה ביקש לכבד ההסדר וציין כי לנאשם עבר פלילי ותנאי בן 12 חודשים מת.פ 495-10-10 בימ"ש מחוזי נצרת מיום 29.8.11. לעניין הענישה הנלווית מבקש להטיל מאסר מותנה ארוך ומרתיע, התחייבות ופיצוי גבוה למתלוננת.

ב"כ הנאשם מבקשת אף היא לכבד ההסדר שכן הנאשם חסך בזמן שיפוטי, ולעניין הפיצוי מבקשת להשית על הנאשם פיצוי סמלי שכן המתלוננת חזרה להיות בקשר עם הנאשם, לשניים יש ילד משותף.

מתחם הענישה

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, וכך, למעשה, ניתנה הבכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שניים, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן במסגרתן של עבירות האלימות במשפחה, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו. העבירות נועדו להגן על הצד החלש במשפחה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלות של הקרבן בו.

בע"פ 2037/92 **בן דוד נ' מדינת ישראל** התייחס בית המשפט העליון לצורך בהחמרת הענישה במקרי אלימות בתוך המשפחה:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך וייתכן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח".

ראה גם הדברים שנאמרו בע"פ 9469/03 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"מעשי אלימות במשפחה כמעשיו של המשיב אינם נחלתם של עבריינים, בין עבריינים מועדים ובין עבריינים קלים. ידענו מניסיונו כי גם אנשים שבחיי היום-יום התנהגותם התנהגות נורמטיבית היא לכל דבר ועניין, עלולים לנהוג באלימות קשה בביתם פנימה. מסקנה נדרשת מכאן היא, כי העובדה שנאשם הוא אדם נורמטיבי,

לכאורה, בחיי היום-יום, אין בה בהכרח כדי ללמד על התנהגותו בביתו. עוד נאמר, כי העובדה שהתנהגותו של אדם היא התנהגות נורמטיבית על דרך הכלל, לא היא בה כדי להקל עימו שעה שמתנהג הוא באלימות כלפי בני משפחה שהם חסרי-אונים לידו."

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, ובכלל זה את המתלוננת סבורני כי **לקולא**, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, העובדה כי המתלוננת מבקשת להתחשב בנאשם וכי הם חידשו את הקשר ביניהם. **לחומרא**, יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם 1 ביצע את העבירות זמן לא רב לאחר שהורשע.

במכלול הטיעונים כאמור, נסיבות ביצוע העבירה ולאור העונש שהוסכם בין הצדדים, סבורני כי ההסדר סביר בנסיבות העניין ולכן אכבדו.

לעניין הפיצוי- אקח בחשבון את דברי המתלוננת ואשית על הנאשם פיצוי מידתי.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים :

1. מאסר בפועל לתקופה 17 חודשים שימנה מיום מעצרו- 20.7.14.
2. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים מת.פ 495-10-10 בימ"ש מחוזי נצרת מיום 29.8.11, וזאת לריצוי בחופף לגזר דין זה.
3. אני מטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע בגזר דין זה.
4. פיצוי למתלוננת אתי לוי, בסך 1,500 ₪ אשר ישולם עד לא יאוחר מיום 14.1.16.
לא ישולם הסכום יעמוד לפרעון מיידי ויגבה כקנס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי בבאר שבע תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' אדר תשע"ה, 22/02/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות כאמור, דוחה לקבלת חו"ד ממונה ולטיעונים לעונש לנאשמת 2 ליום 4.3.15 שעה 09:00.

העתק מהפרוטוקול יישלח לממונה על עבודות שירות בשב"ס אשר ימציא חוות דעתו בעניינה של נאשמת 2 טרם המועד הנדחה.

הודע לנאשמת כי במידה ולא תתייצב לדין, רשאי ביהמ"ש להוציא צו להבאתה.

ניתנה והודעה היום ג' אדר תשע"ה,
22/02/2015 במעמד הנוכחים.
אבשלום מאושר, שופט

הוקלדעלידיאלינורגנות